

Villumsen: Det foreliggende Lovforslag er paa et Par Undtagelser nær det samme, som den højtærede Socialminister fremsatte den 29. Januar i Fjor. Jeg kan paa mit Partis Vegne i et og alt henholde mig til den højtærede Ministers her i Tinget holdte to Fremsættelsestaler og de Udtalelser, som i Fjor blev fremsat ved første Behandling. Ændringen i § 60 Nr. 3 gaaende ud paa nærmere at præcisere Opholdskommunens Ret til Refusion fra tidligere Opholdskommune, hvor det drejer sig om Patienter paa Hospitaler, Fødselsanstalter o. lign., og Ændringen i samme Paragraf Nr. 5, hvorefter Tidsrummet for Hjælp før Tilflytningen udstrækkes fra 6 Uger til 3 Maaneder, maa siges at være en rimelig Imødekommenhed over for Købstadkommunerne paa Baggrund af den ensrettede Befolkningsforskydning fra Land til By, som vi er Vidne til i vort Land.

Den mest betydningsfulde af de foreslaaede Ændringer er saa afgjort Ændringen i § 194, som udvider Adgangen til at faa Normalbidrag udbetalt forskudsvis gennem Forhøjelse af Indtægtsgrænsen med et Par Hundrede Kroner, Forhøjelse af Indtægtsbeløbet med 100 Kr. for hvert Barn ud over eet og Retten til at fradrage Skat og Forsikringsbidrag, og parallelt hermed Ændringen i § 219, som aabner Adgang for Enker til til deres Børn at faa de samme Bidrag, som udbetales til Ægtebørn. Alle disse Ændringer er en rimelig Imødekommenhed over for de vanskeligt stillede, navnlig enligstillede Mødre, og jeg kan ikke tænke mig, at nogen her i Tinget vil gaa imod dem; navnlig kan jeg ikke tænke mig det paa Baggrund af den Indstilling, hvormed man under Behandlingen af Svangerskabsloven gik ind for Støtte til vanskeligt stillede Mødre i Almindelighed. Jeg forstaar da ogsaa Forhandlingerne i Fjor saaledes, at man ikke havde noget at indvende mod Ændringernes Realitet; man vilde blot i Almindelighed ikke være med til at øge Udgifterne, og man mente paa Grundlag af dette Sæt Ændringer at kunne tilkøbe sig nogle skrappe Bestemmelser med Hensyn til Kommunehjælpens Virkninger og Tilbagebetalingspligten, ligesom man ønskede Ændringer i hele Refusionsordningen. Dette sidste Forhold maa formentlig nu glide ud af denne Debat, idet det behandles under Behandlingen af Lovforslaget om mellemkommunal Skatteudligning. Vore Forhandlinger om Ændringer i Forsorgsloven maa som Følge deraf miste betydeligt i Bredde.

Ændringerne til § 274 vedrørende kommunal Sygepleje, som giver Adgang til at

anmelde to Trediedele af et Beløb paa indtil 50 Øre pr. Indbygger til mellemkommunal Refusion, samt Ændringerne til §§ 286 og 287, som giver Kommunerne Adgang til at modernisere Kostplanen ved Skolebespisning under Hensyn til nyere Teorier, er sikkert Bestemmelser, det ikke vil være vanskeligt at opnaa Enighed om.

Tilbage bliver saa de to Spørgsmaal, som man saa stærkt fremdrog i Debatten, da vi sidst talte om Ændringer i Forsorgsloven, nemlig for det første Spørgsmaalet vedrørende Kommunehjælps Virkninger. Ved Forhandlingerne i Fjor tog Venstres Ordfører de store Beløb, der udbetaltes i Kommunehjælp i 1934—35, ca. 63 Mill. Kr., og i sidst forløbne Finansaar, ca. 60 Mill. Kr., som Udtryk for, at denne Form for Hjælp var for let tilgængelig. Det ærede Medlem maa altsaa være af den Formening, at blot Virkningerne gøres betydeligt skrappe, vil Beløbet af sig selv gaa ned. Jeg tror nu ikke, man opnaar noget gennem Straffebestemmelser. Kun derved, at man udviser human Forstaaelse over for de Folk, der trænger, og hjælper dem paa en saadan Maade, at de bevarer Troen paa, at de igen vil blive i Stand til at klare sig ved egen Hjælp, faar man disse vanskeligt stillede Mennesker til selv at anstrenge sig til det yderste. Derfor kan det vist næppe siges, at den højtærede Socialministers Forslag til Ændringer i §§ 305, 306 og 307 betyder en Slappelse af Kravene til den enkelte i Almindelighed.

Endelig skal jeg med Hensyn til Tilbagebetalingspligten sige, at paa det officielle Papir ser det ganske rigtigt ud til, at Bestemmelserne om denne Tilbagebetalingspligt ikke bliver praktiseret i videre Udstrækning. Alligevel kan der fra det praktiske Arbejde paa Socialkontorerne fremdrages Hundreder og atter Hundreder af Tilfælde, i hvilke f. Eks. arbejdsløse maa tilbagebetale Kontingenthjælp, som de ikke har Adgang til at opnaa som endeligt Tilskud i Henhold til Loven, ligeledes Huslejhjælp ud over, hvad den paagældende Kommune sædvanemæssigt yder, hvor der er Tale om, at Huslejen er alt for høj under Hensyn til den arbejdsløses vanskelige Kaar. Ja, jeg kender saamænd Tilfælde, hvor de arbejdsløse ligefrem har Kontrabog med Socialkontoret.

Derfor tror jeg, at de ærede Ordførere for Venstre og Det konservative Folkeparti skulde spørge de arbejdsløse om dette Forhold. De kender hele den paagældende Mechanik, og jeg har den bestemte Opfattelse, at Kommunerne med Hensyn til den virke-